

מקור המאמר בזהר פרשת ויגש דף ריא ע"ב
מדה כנגד מדה

בֹּא רֵאָה מֶה כְּתוּב, וַיְבָרֶךְ
יַעֲקֹב אֶת פְּרַעְהָ. אָמַר רַבִּי
יוֹסֵי, פְּרַעְהָ, אָף עַל גֵּב
שֶׁבְּאַרְוֵהוּ בְּסוּד אַחֵר, סִמְךָ
שְׂסוּמִכִּים בְּעוֹלָם.

אָבֵל בֹּא רֵאָה, (שיר א) לְסִסְתִּי
בְּרַכְבֵּי פְרַעְהָ דְּמִיתִיךָ רַעֲיָתִי.
בֹּא רֵאָה, יֵשׁ מְרַכְבוֹת
לְשִׁמְאֵל בְּסוּד שֶׁל הַצַּד
הָאַחֵר, וַיֵּשׁ מְרַכְבוֹת לְיָמִין
בְּסוּד שֶׁל לְמַעְלָה שֶׁל קִדְשָׁה,
וְאַלְהָ כְּנֶגֶד אֱלֹהִים. אֱלֹהִים שֶׁל
רַחֲמִים, וְאַלְהָ שֶׁל דִּין.

וְכִשְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עָשָׂה דִין בְּמִצְרַיִם, כָּל הַדִּין
שֶׁעָשָׂה, בְּאוֹתָהּ צוּרָה, שֶׁהֵם
הַמְרַכְבוֹת מִמֶּשׁ, וְכִמוֹ שֶׁל
אוֹתוֹ הַצַּד מִמֶּשׁ. מֶה אוֹתוֹ
הַצַּד [מִמֶּשׁ] הוֹרֵג וּמוֹצִיא
נְשָׁמוֹת, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עוֹשֶׂה כְּאוֹתָהּ צוּרָה
מִמֶּשׁ, שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת יג) וַיַּהֲרֹג
ה' כָּל בְּכוֹר, וְכֵן כָּל מִצְרַיִם
בְּאוֹתָהּ צוּרָה מִמֶּשׁ. וּמְשׁוּם
כִּי דְּמִיתִיךָ רַעֲיָתִי, כְּמוֹ שֶׁלָּהּ
לְבֹא מֶה כְּתוּב? (ישעיה סג) מִי זֶה

תָּא חַוֵּי, מֶה כְּתִיב, וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת פְּרַעְהָ, אָמַר
רַבִּי יוֹסֵי, פְּרַעְהָ אָף עַל גֵּב דְּאוּקְמוּהָ בְּרוּזָא
אוֹחְרָא, סִמְךָ דְּקָא סְמִכִּינָן בְּעֵלְמָא.

אָבֵל תָּא חַוֵּי, (שיר השירים א) לְסוּסְתִי בְּרַכְבֵּי פְרַעְהָ
דְּמִיתִיךָ רַעֲיָתִי, תָּא חַוֵּי, אֵית רְתִיכִין
לְשִׁמְאֵל בְּרוּזָא דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְאֵית רְתִיכִין לְיָמִינָא
בְּרוּזָא דְּלְעִילָא דְּקִדְוִשָׁה, וְאֵלִין לְקַבֵּל אֵלִין. אֵלִין
דְּרַחֲמֵי וְאֵלִין דְּדִינָא.

וְכִד קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא עָבַד דִּינָא בְּמִצְרָאֵי, כָּל דִּינָא
דְּעֵבִיד, כְּהָהוּא גְּוֹנָא דְּאֵינוּן רְתִיכִין מִמֶּשׁ,
וְכְּגֹוֹנָא דִּילִיָּה דְּהָהוּא סִטְרָא מִמֶּשׁ. מֶה הָהוּא
סִטְרָא (מִמֶּשׁ) קָטִיל וְאַפִּיק נְשָׁמָתִין, אוֹף קִדְשָׁא בְּרוּךְ
הוּא עָבִיד כְּהָהוּא גְּוֹנָא מִמֶּשׁ. דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת יג) וַיַּהֲרֹג
ה' כָּל בְּכוֹר, וְכֵן כָּלָא בְּמִצְרַיִם, כְּהָהוּא גְּוֹנָא מִמֶּשׁ.
וְכֵן כִּי דְּמִיתִיךָ רַעֲיָתִי, כְּגֹוֹנָא דִּילָהּ מִמֶּשׁ לְקַטְלָא.
דְּכְתִיב, כִּי אָנִי ה' אָנִי הוּא וְלֹא אַחֵר. וְלִזְמַנָּא דְּאֵתִי
מֶה כְּתִיב, (ישעיה סג) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים
מִבְּצָרָה וְגו'.

מִמֶּשׁ לְהָרֵג, שְׁכְּתוּב כִּי אָנִי ה' אָנִי הוּא וְלֹא אַחֵר. וְלְעִתִּיד
בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה וְגו'

תָּא חֲזוּ, מַה כְּתִיב, וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ
גּוֹשֵׁן וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד. וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ,
אֲחִסְנַת עֲלָמִין. וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ, דְּהָא לְהוּן אֲתַחְזִי, כְּמַה
דְּאוּקְמוּהָ. (ד"א ל"ג אָמַר רַבִּי יוֹסֵי) וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד, וַדַּאי,
דְּהָא צַעְרָא לָא שְׂרָאת בְּהוּ, וְקַיִימִי בְּתַפְנוּקֵי עֲלָמָא,
וּבְגִין כֶּךָ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד. בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן:

בָּא רֵאָה מַה כְּתוּב. וַיֵּשֶׁב
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ
גּוֹשֵׁן וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ
מְאֹד. וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ - יִרְשַׁת
עוֹלָמִים. וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ - שְׁהָרִי
לָהֶם רֵאוּיָה, כְּמוֹ שְׂבַארוּהָ.
[אָמַר רַבִּי יוֹסֵי] וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד,
וַדַּאי, שְׁהָרִי הַצַּעַר לָא שְׂרָה
בָּהֶם וְעַמְדוֹ בְּתַפְנוּקֵי הָעוֹלָם,
וּמְשׁוּם כֶּךָ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

ספר אור הזהר (עמוד 120)

יו מתר ומצוה לגלות זאת החכמה - חובת מצוה וחובת חובה הוא ללמד פנימיות התורה והיא מצוה רבה ונשא

ולכן פנימיות התורה היא בחינת עץ החיים שהיא גלוי אלקות והיא המביאה ללב שלם הינו לאהבה ויראה שהוא העקר בכל עסק התורה והמצוות כו' ומשום זה נתגלה עקר פנימיות התורה בדורות האחרונים דוקא וכמו שכתב באגרת הקדש סימן כ"ו הנזכר לעיל בשם האר"י זכרוננו לברכה דדוקא בדורות אלו האחרונים מתר ומצוה לגלות זאת החכמה כי דורות הראשונים לא היו צריכים לזה כי היו צדיקים גמורים ומצד עצם מעלת נשמתם שהיו ממדרגות גבוהות היה בהם אהבה ויראה אמיתית ולמדו תורה לשמה ולא היה נצרך להם גלוי פנימיות התורה וכבוד אלקים הסתר דבר וכו' אבל בדורות האחרונים שאינם נשמות גבוהות כל כך ונתמעטו הלכבות כו' לזאת מצוה לגלות כו' ודור אחר דור מברח יותר ענין התגלות פנימיות התורה לידע את השם ושיהיה בחינת אהבה ויראה כו' כי מפני ירידת מדרגת הנשמות והתגשמות ביותר ורבו ההעלמות וההסתרים כו' גם תופשי תורה לא היו יודעים את השם וממילא לא היה אהבה ויראה באמת כי אהבה ויראה תלוי בידיעה והשגות אלקות דוקא כי איך יאהב מה שלא ידע וכמו כן ביראה וכו' ולזאת בחסד השם עלינו גלה לנו את ספר הזהר אשר נתעלם אחר פטירת הרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום להתגלה בדורות האחרונים וכמו שאמר בתקוני הזהר וכמה בני נשא יתפרנסו לתתא מהאי חבורא דילך בדרא בתראה בסוף יומיא כו'.

ודור אחר דור גלה לנו בחסדו יתברך אור פנימיות תורתו על ידי עבדיו הנאמנים כו', ולכן מצוה וחובה על כל אחד ואחד ללמד פנימיות התורה ואם היות כי עקר ענין הלמוד הוא בהלכות אסור והתר טמאה וטהרה וכו' כדי לברר ברורים וכמו שכתב באגרת הקדש סימן כ"ו הנזכר לעיל ובדבור המתחיל להבין מה שכתב בפרי עץ חיים דצריך להרבות בלמוד כל התרי"ג וקיומן בפעל ממש במחשבה דבור ומעשה שהן בריאה יצירה עשייה לברר ברורין אשר שם כו', מכל מקום חובת מצוה וחובת חובה הוא ללמד גם כן פנימיות התורה כמו שכתב באגרת הקדש שם שהיא מצוה רבה ונשא ואדרבה עולה על כלנה כו'.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב